

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.

Efter lovforslaget indsættes der i retsplejeloven en bestemmelse om parlamentarisk immunitet for landstingsmedlemmer (§ 1, nr. 4).

Endvidere tilvejebringes efter ønske fra Hjemmestyret hjemmel til, at grønlandske afgiftskrav – ligesom skattekrav – kan tvangsinddrives umiddelbart, dvs. uden at kravet forinden skal fastslås ved dom eller retsforlig (§ 1, nr. 5 og 6).

I øvrigt foreslås, at Grønlands Landsret skal være 1. instans ved behandlingen af en bestemt type sag, hvis dette i særlige tilfælde er fastsat ved landstingslov eller landstingsforordning (§ 1, nr. 1).

Endelig foreslås i lovteksten »ministeren for Grønland« erstattet af »justitsministeren« på baggrund af ressortmægningen pr. 1. januar 1989 (§ 1, nr. 2 og 3).

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslagets bestemmelser om tvangsinddrivelse af grønlandske afgiftskrav vil medføre en betydelig effektivisering af inddrivelsen af disse krav.

I øvrigt indebærer forslaget ikke økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

3. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos Statsministeriet samt hos landsdommeren og politimesteren i Grønland.

Lovforslaget har endvidere været forelagt Landstinget, som har tilsluttet sig det.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1.

Alle retssager i Grønland behandles som udgangspunkt af kredsretterne som 1. instans, jf. kapitel 1, § 13, stk. 1, i lov om rettens pleje i Grønland. Disse retter beklædes af lægmænd.

For så vidt angår områder, der ikke er omfattet af kommunalinddelingen, behandles sager dog af Landsretten som 1. instans, jf. kapitel 1, § 13, stk. 2. Sager kan endvidere indbringes for landsretten som 1. instans, såfremt Landsretten træffer bestemmelse herom efter indstilling fra kredsdommeren eller efter anmodning fra parterne, jf. kapitel 1, § 15.

Det kan i ganske særlige tilfælde være hensigtsmæssigt, at bl.a. visse sager af offentligtretlig karakter eller sager, der kræver særlig juridisk indsigt, altid påbegyndes i Landsretten. Derfor foreslås, at der indsættes en ny regel, hvorefter en sag skal behandles ved Landsretten som 1. instans, når dette er fastsat ved landstingslov eller landstingsforordning. Der kan være tale om såvel civile sager som straffesager. Det forudsættes, at bestemmelsen kun vil finde anvendelse i enkelte undtagelsestilfælde, hvor det ligger klart, at der i alle sager af den pågældende type er behov for landsretsbehandling i 1. instans uden særlig bestemmelse herom efter § 15. Endelig forudsættes, at Landstinget foretager høring af landsdommeren, forinden en bestemmelse af den pågældende art optages i en landstingslov eller landstingsforordning.

Det kan nævnes, at sådanne bestemmelser allerede findes bl.a. i landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 om indkomstskat, § 38, i landstingslov nr. 11 af 21. november 1984 om erhvervsmæssigt fiskeri, § 28, stk. 2, og i landstingslov nr. 12 af 22. november 1984, § 13, stk. 2.

Til nr. 2 og 3.

Der er alene tale om en ajourføring af lovens tekst, således at denne bringes i overensstemmelse med de faktiske ressortforhold.

Til nr. 4.

Efter den foreslåede bestemmelse kan landstingsmedlemmer kun underkastes strafferetlig efterfølgning og frihedsberøvelse, hvis Landstinget meddeler samtykke hertil, eller den pågældende gribes på fersk gerning (stk. 1). Endvidere tillægges landstingsmedlemmer anvarsfrihed for ytringer i Landstinget, med-